



**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros  
Decretalium, Tomus ...**

In Librum IV. Decretalium, per viginti, & unum Titulos distributum, De  
Sponsalibus, Et Matrimoniis, eorumque impedimentis, ac dispensationibus,

...

**Schlüter, Georg**

**Augustæ Vindelicorum, 1702**

Articulus IV. An incestus cum propria Consanguinea incestuosis præstet  
impedimentum matrimonij?

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73058](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73058)

cum consanguinea sponsæ de futuro, sit perpetuum: sicut de illo diximus, quod nascitur ex incestu cum affine. Probabilis est, non esse perpetuum, sed solum temporale, dum scilicet vivit complex sceleris, quod contra publicam honestatem commissum est; sic Abbas in *c. duo pueri. de despons. impub. n. 7.* Covar. 4. decret. p. 2. c. 6. n. 4. & alij. Ratio est quia in *cir. c. duo pueri*, expressè dicitur: quòd si Guilielmus post sponsalia de futuro cum Guilielma, cum hujus consobrina S. contraxit matrimonium, neutri (nimirum nec sponso Guilielmo, nec S.) *vivente altero*, dabitur licentia contrahendi: ergo incurrit impedimentum prohibens cuilibet eorum cum alio, *quàm diu alter, criminis factus, vivit*. hoc autem est ad tempus; non perpetuò, ut dicitur de incestu cum affinibus; ergo.

1146. Ex dictis colliges Episcopum posse dispensare in impedimentis solum impedimentibus, ac non exceptis. colligitur ex *c. 2. h. 1.* ubi Alexander III. rescripsit Episcopo Pictaviensi, quòd cum eo, qui cognovit matrem suæ sponsæ de futuro, peractâ peccentia, poterit dispensare, ut ei liceat cum alia contrahere. 2. dictum impedimentum non incurrit propter incestum, nisi commissus sit cum consanguinea uxoris, vel sponsæ *in gradu prohibito*; hoc est *intra gradum*, ad quem se extendit impedimentum affinitatis, vel justitiæ publicæ; nam extra illum gradum incestus non est, saltem sub lege pœnali. Et ideo incestus cum Consanguinea uxoris ultra quartum gradum; cum consanguinea fornicariæ sponsæ ultra secundum; & cum consanguinea sponsæ de futuro ultra primum gradum, non inducit hoc impedimentum. Nam affinitas legitima ad quartum; illegitima ad secundum; & honestas publica ex sponsalibus de futuro solum ad primum gradum inclusive dirimit matrimonium, ut dictum est in præced. & dicitur in sequentibus spectato jure novo.

1147. Est autem incestus cum proprijs consanguineis sit gravior incestu cum consanguineis uxoris, aut sponsæ propriæ; iste tamen punitur potius hoc impedimento, quia magis præjudicat vinculo conjugali (nam cum consanguinea uxoris impedit usum debiti; cum consanguinea sponsæ, huic præstat in justè impedimentum matrimonij cum

sponso, & solvit priora sponsalia) quod non fit ex incestu cum proprijs; similiter in incestu contra justitiam publicam cum consanguinea sponsæ de futuro mitior pœna est (nimirum impedimentum solum temporale) quam in incestu cum affine (nam in hoc est impedimentum perpetuum) quia hic incestus est propriè talis, & majus delictum; ille autem solum improprie, & delictum minus: punit tamen utrumque, ne delicta maneant impunita.

## ARTICULUS IV.

*An incestus cum propria Consanguinea incestuosus præstat impedimentum matrimonij?*

Titius carnaliter cognovit filiam fratris, 1148. aut sororis suæ, quaeritur, an per hoc incestuosi contraxerint impedimentum, vi cuius perpetuò impediatur à matrimonio cum alijs licitè contrahendo, prout dictum est de incestu cum consanguinea uxoris propriæ. Affirmativam sequitur Castropalaus *tract. 28. d. 4. p. 2. §. 2. n. 5.* Basilus Pontius *l. 6. c. 13. n. 10.* probationem hujus opinionis desumunt illi. 1. ex *c. de incestis. 35. q. 3.* ubi dicitur incestuosos, *nullo conjugij nomine deputandos*; inter hos autem nominantur non tantum illi, qui cognoverunt consanguineam sui conjugis; sed, *se quis frater germanam uxorem acceperit*. secundo ex *c. si quis viduam. 32. q. 7.* ubi expressè dicitur, si quis neptem, vel consobrinam, vel avunculi sui filiam polluerit, *eos nunquam in conjugio copulari precipimus*. Ubi gloss. in casu ait: dicitur hic, *quòd si quis adulteratur cum affini, vel consanguinea, perpetua continentia debeat ei indici*. Tertio ex *c. si duo. 35. q. 6.* ubi dicitur: ut, si duo contraxerunt, & fama sit contra eos, quòd consanguinei sint, & hoc probetur, vel testibus, vel propriâ confessione, separentur; & si se sic accommodaverint, ab incesti facinore desinendo, *alia matrimonia contrahere non prohibeantur*.

Negativam autem sequitur P. Sanchez. 1149. *l. 7. d. 15. n. 5.* Covar. *de sponsal. p. 2. c. 6. n. 4.* Barbof. in *cir. c. de incestis n. 2. P. Wiestner de impedim. conjug. p. 1. a. 7. n. 6.* quæ opinio nobis probabilior videtur. Nam impedimenta matrimonij, jure solum positivo inducta ex delicto, pœnalia sunt, & non tantum quatenus continent pœnam, sed

sed etiam quatenus restringunt naturalem hominum libertatem in matrimonijs, odiosa: ergo, nisi casus, de quo agitur, in lege, hoc impedimentum inducente, contineatur (cùm talis dispositio strictæ interpretationis sit) ad ejusmodi casum extendi non debet; sed canones, incestuosos imponentes impedimentum *perpetuò* impediens, non continent casum incestus cum propria consanguinea; ergo. Minor subsumpta constabit ex sequentibus; prima consèq. probatur: quia in casu, quo non habetur existentia, vel extensio legis, morali saltem certitudine, possessio stat pro libertate contra legem, saltem pœnalem.

1150. Ad prob. ex c. de incestis. R. ibi aliud non dici, quàm matrimonium inter incestuosos (ur *si frater germanam sororem accepit*) non esse computandum *conjugij nomine*, quod verum est; sed per hoc non adimitur eis spes matrimonij cum alijs; imò potius *melioris inveniendi conjugij libertas conceditur*; si prius deserant. Ad secundum ex c. *si quis viduam*, eadem responsio est; aliud enim non dicit, quàm quòd præcipiatur, eos, qui *polluerunt neprem, consobrinam, vel avunculi sui filiam, nunquam matrimonio copulari*, quod intelligi potest, *vel inter se, vel cum quovis alio*; at hoc secundum non exprimitur; & primum est conformius alijs canonicis; nec extensionem ad duplex legis odium patitur. ergo venit intelligendum conformius, quòd non possint *inter se*.

1151. Ad tertiam ex c. *si duo*: R. illud: *si se accommodaverint, alia matrimonia contrahere non prohibeantur*; non importare sensum, quòd illis ob incestum non liceat alia matrimonia prius contrahere; sed *nisi prius matrimonium declaratione Episcopi solvatur*, ut patet ex textu: ibi: *si se Episcoporum judicio separaverint*. Nec obstat quòd ibi dicatur: *si juvenes sint*, alia matrimonia, contrahere non prohibeantur: ergo secus dicendum erit, *si juvenes non sint*. Nam R. per hoc non definitur, ut, si juvenes non sint, matrimonium illis interdicitur; sed tantum dari causam, cur illis minimè prohiberi debeat, si juvenes sint; sic Barbof. in c. 2. h. t. n. 3. & alij.

1152. Dices tamen 1. in c. *fn.* 38. q. 8. ubi sermo est de incestuosos, manentibus in incestu, sic concluditur: *& si alter eo-*

*rum morte preventus fuerit, alter, quam diu vivit, sine spe conjugij maneat.* R. ibi non adimi spem conjugij propter *incestum, sed penitentiam solennem*, & publicam taliter incestuoso, superstiti, totà vità impositam, ut colligitur ex gloss. ibid. V. *Maneat*; pœnitentia autem solennis, quàm diu durat, matrimonio contrahendo præstat impedimentum impediens, ut dicemus infra.

Dices. 2. quando ad matrimonium contrahendum dispensatur cum consanguineis, qui commiserunt inter se incestum, de stylo curiæ additur clausula (*ut altero eorum defuncto, superstes non contrahat aliud matrimonium*) at hoc non fieret, si incestus cum proprijs consanguineis non præstaret hoc impedimentum: Respondet Palacius in 4. d. 34. d. 2. col. 6. eos in dato casu, eà prohibitione non gravari ex eo: quòd *stylus curiæ* agnoscat hoc onus natum esse ex incestu, sed ex Pontificis præcepto, propter criminis enormitatem hoc statuens.

#### ARTICULUS V.

*An hoc impedimentum inducat quilibet incestus?*

Quæstio procedit de incestu cum consanguinea uxoris, vel sponse propriæ; quo posito, R. 1. hoc impedimentum non incurri ex ullo incestu *improprie tali*, nisi commissio contra justitiam publicam. Cùm enim sit impedimentum pœnale, extendi non debet ad alium incestum, quàm *proprie talem*, nisi etiam improprie talis in lege exprimat; at de nullo improprie tali hoc habetur, nisi qui est contra justitiam publicam ex n. 1144. ergo.

R. 2. hoc impedimentum incurri ab incestuosos, licet neuter eorum sit conjugatus; constat 1. ex n. 1143. deinde ex n. 1144. ubi diximus hoc impedimentum incurri à sponso, & consanguinea sponse de futuro, si hæc ab illo carnaliter cognoscatur incestu etiam solum improprie tali, nimirum contra justitiam publicæ honestatis, prout etiam sustinetur à P. Sanchez *cit. n. 7.*

R. 3. hoc impedimentum incurri, esto incestus cum consanguinea uxoris, vel contra contingat extra matrimonium, nimirum